

ROZSTRZYGNĘCIE NADZORCZE
Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Nr PN.4131.330.2011
z dnia 11 sierpnia 2011 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) stwierdzam nieważność Nr VIII/3/2011 Rady Miejskiej w Mrągowie z dnia 30 czerwca 2011 roku w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentów terenów śródmieścia w Mrągowie jako obszaru koncentracji usług ogólnomiejskich.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Mrągowie na sesji w dniu 30 czerwca 2011 r., powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, uchwaliła zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentów terenu śródmieścia w Mrągowie jako obszaru koncentracji usług ogólnomiejskich, zwaną dalej planem.

Na wstępie należy wskazać, iż uchwała o przystąpieniu do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentów terenu śródmieścia w Mrągowie jako obszaru koncentracji usług ogólnomiejskich została podjęta 27 sierpnia 2009 r., przy uchwalaniu planu mają zatem zastosowanie przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. obowiązujące przed wejściem w życie ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2010 r. Nr 130, poz. 871). Zgodnie z art. 4 ust. 2 zmienianej ustawy do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Stosownie do art. 20 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały - ust. 1.

Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przedstawia wojewodzie uchwałę, o której mowa w ust. 1, wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu oceny ich zgodności z przepisami prawnymi - ust. 2.

W myśl art. 17 pkt 7 lit b) powołanej wyżej ustawy wójt, burmistrz, prezydent po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego zobowiązany, m.in. jest do uzgodnienia projektu planu z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Z analizy badanej uchwały, przedłożonej do oceny wraz z załącznikami i dokumentacją planistyczną, wynika iż ustalenia badanej uchwały oraz jej projektu, wyłożonego do publicznego wglądu, zgodnie z obowiązującymi przepisami różnią się od uprzednio uzgodnionego przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na podstawie art. 17 pkt 7 lit. b) ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym projektu planu miejscowego. Wprowadzono bowiem zmiany polegające na:

- w § 5 dodano ust. 3 - w projekcie do uzgodnień tego ustępu brak,
- dodano § 9 w nowym brzmieniu, a dotychczasowy § 9 i kolejne ujęte w projekcie przedstawionym do uzgodnień otrzymały brzmienie § 10 i następujących.
- w § 11 (ustalenia dla terenu oznaczonego w planie symbolem 1U) - w tabeli- dodano ust. 3 w nowym brzmieniu, a dotychczasowe zapisy ujęte w projekcie przedstawionym do uzgodnień otrzymały brzmienie kolejno ust. 4 i 5.

Z akt zawartych w dokumentacji planistycznej wynika, że nie ponowiono uzgodnień dla zmienionych ustaleń planu, stanowiących treść niniejszej uchwały. Należało zatem przyjąć, iż na etapie sporządzania planu, a przed jego wyłożeniem do publicznego wglądu oraz podjęciem uchwały, Burmistrz wprowadził zmiany nie przedstawiając, jednak ich do uzgodnienia, co powoduje, iż uchwalona została zmiana planu inna, niż uzgodniona przez odpowiednie organy.

Cały obszar planu, jak wynika z § 7 ust. 1 uchwały, jest objęty wpisem do rejestru zabytków nieruchomości, na obszarze opracowania planu znajdują się budynki wpisane do rejestru zabytków. W związku z tym, iż zmienione ustalenia dotyczą obszaru objętego ochroną zabytków należało, po dokonaniu zmiany w projekcie powtórnie go uzgodnić z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Olsztynie.

Zgodnie bowiem z poglądem wyrażonym w wyroku z dnia 20 grudnia 2007 r. przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi sygn. akt: II SA/Łd 981/07: „...ostateczne rozstrzygnięcie w kwestii poprawności dokonanych zmian w projekcie planu należy do organów uzgadniających projekt planu. Organy te winny być nie tylko poinformowane o wprowadzonych do projektu planu zmianach, ale również winny mieć możliwość w takim samym trybie, w jakim dokonały tego w odniesieniu do przedłożonego wcześniej projektu, dokonać uzgodnienia wprowadzonych zmian. Nie można bowiem wykluczyć sytuacji, w której mogą one negatywnie zaopiniować dokonane zmiany w projekcie, albo uzgodnić je pod pewnymi warunkami. Istotne jest tutaj, iż kompetencja do dokonania oceny zmiany projektu należy do organu dokonującego uzgodnienia, nie zaś do wójta czy rady.

Brak zatem ponownego uzgodnienia, po dokonaniu zmian w projekcie planu uprzednio uzgodnionym, zgodnie z obowiązującymi przepisami, powoduje iż proces planistyczny wyjęty został spod kontroli uprawnionych pomiotów. Działania tego rodzaju gminy prowadzą do omijania prawa i niewłaściwej polityki.

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przewiduje rozbudowaną i sformalizowaną procedurę uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, która została szczegółowo określona w art. 17 ustawy. Przewiduje ona kolejno czynności do których podjęcia zobowiązany jest wójt, burmistrz albo prezydent miasta po

podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego. Na rygorystyczne traktowanie obowiązku zachowania procedury sporządzania planu, wskazuje art. 28 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, w świetle którego naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części .

Za istotne naruszenie trybu postępowania należy przyjąć, na co wskazał Sąd w wyżej powołanym wyroku, nie tylko takie naruszenie trybu, które prowadzi w konsekwencji do sytuacji, w której przyjęte ustalenia planistyczne są odmienne od tych, które zostałyby podjęte, gdyby nie naruszono trybu sporządzenia aktu planistycznego, ale również takie naruszenie trybu, które może prowadzić do takiej sytuacji. Tym samym, nieistotnym naruszeniem trybu, a więc takim, które nie skutkuje nieważnością uchwały, będzie takie naruszenie przepisów omawianej ustawy odnoszących się do trybu prac planistycznych, które nie prowadzi i nie mogłoby prowadzić do odmiennych ustaleń planistycznych niż te, które zostały podjęte w następstwie naruszenia trybu postępowania planistycznego.

Z uwagi na to, iż jak wskazano wyżej obszar objęty planem jest wpisem do rejestru zabytków, dokonane zmiany wymagały ponownych uzgodnień z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. W ocenie organu nadzoru, uchwalając zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentów terenów śródmieścia w Mrągowie jako obszaru koncentracji usług ogólnomiejskich naruszono tryb jego sporządzenia w sposób istotny, z uwagi na to rozstrzygnięto jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Marian Podziewski